

CONTRA LES GUERRES I EL FEIXISME, MÉS DRETS I MÉS SINDICALISME

Estem vivint una onada reaccionària global, guerres i inestabilitat internacional que comporten contínues violacions dels drets humans. Palestina, el Líban, l'Iran, Ucraïna, Veneçuela o Cuba en són una bona mostra. No són conflictes llunyans, suposen un drama humanitari per a aquests pobles i, de manera indirecta, acaben afectant també les condicions de vida de la classe treballadora d'arreu del món.

Les guerres il·legals de Netanyahu, Trump o Putin han comportat un augment del preu de matèries primeres com el petroli i el gas, amb conseqüències per al conjunt de les cadenes de producció. Això està disparant la inflació, encarint els aliments, l'energia i el transport, i posant en risc llocs de treball i sectors econòmics sencers. Aquest xoc energètic global ja amenaça amb l'estancament econòmic i amb la pèrdua de poder adquisitiu de les persones treballadores a Catalunya i a Europa.

La situació internacional, per tant, agreuja un dels nostres problemes cabdals: la dificultat d'accedir a un habitatge a un preu assequible, que és la principal causa d'empobriment de les persones treballadores. Afecta també, però, el temps que destinem a la feina, si incloem un temps de desplaçament que cada cop és més llarg, ja que cada vegada hem de viure més lluny.

En els darrers quinze anys, l'economia ha crescut de manera contínua, però aquest creixement no s'ha vist reflectit a la butxaca de les persones treballadores. Això és degut al fet que, tot i que els beneficis de les empreses i dels inversors augmenten, aquest creixement no s'ha traslladat als salaris. La digitalització i la intel·ligència artificial estan transformant el món del treball i permeten increments de productivitat que no es poden quedar només als comptes de resultats de les grans empreses i dels grans oligarques del nou capitalisme tecnofeudal.

Cal un sindicalisme de classe fort, arrelat al territori i capaç de defensar uns salaris dignes, unes condicions laborals i uns drets socials davant d'un sistema econòmic cada cop més vulnerable a crisis globals i climàtiques que acaben pagant sempre les mateixes persones.

Per això lluitem per una recuperació del poder adquisitiu dels salaris que pugui fer front a la inflació, d'una banda, i al cada cop més lesiu preu de l'habitatge, de l'altra. També continuarem lluitant per una reducció de la jornada laboral que compensi aquest temps creixent en desplaçaments que patim i que el redistribueixi a favor de la gent treballadora, en la línia del que demanem en matèria dels augmentos salarials, els beneficis i la productivitat que guanyen les empreses.

Davant del militarisme de Putin, Trump i Netanyahu, cal un sindicalisme que protegeixi les persones treballadores d'arreu del món, també a Gaza, a Ucraïna, al Líban i a l'Orient Mitjà.

Davant del capitalisme depredador que només pensa a incrementar beneficis, cal un sindicalisme que forci el repartiment de la riquesa i dels beneficis.

Davant d'uns preus creixents de l'habitatge, el sindicalisme de classe, amb la resta de moviments socials, lluitarem perquè aquest deixi de ser un element d'especulació.

Davant d'unes jornades abusives, el sindicalisme de Catalunya forçarem la reducció de jornada.

Davant de la transformació tecnològica, la digitalització i la intel·ligència artificial, exigim una transició justa que situï aquests avenços al servei de les persones treballadores.

Davant d'un món cada cop més inestable, el sindicalisme és el baluard en defensa de la classe treballadora i la negociació col·lectiva, l'eina que ha de permetre consolidar i guanyar nous drets laborals.

Davant de la proliferació de discursos masclistes i d'odi, cal més feminisme, més igualtat i més activisme, amb un major reconeixement dels drets de les dones i del col·lectiu LGTBIQA+.

Davant dels intents de criminalitzar les persones treballadores que emmalalteixen, no farem ni un pas enrere, i ho combatrem allà on faci falta. Perquè estar malalt no és cap delictes. Davant l'emergència climàtica, lluitem per una transició justa que posi al centre les persones treballadores.

Aquest Primer de Maig, al nostre país, les organitzacions sindicals valorem la posada en marxa del procés de regularització extraordinària de persones migrants, una mesura de justícia imprescindible que ha de garantir drets i posar fi a l'explotació laboral. Enfront dels qui promouen l'odi, el sindicalisme defensa la igualtat, la convivència i els drets humans. I, a Catalunya, això requereix, també, seguir fent de la llengua catalana una eina de cohesió social, la promoció de la qual és clau en l'àmbit del treball.

Sense diversitat, igualtat i repartiment de la riquesa, no hi ha democràcia. Sense democràcia, no hi ha drets socials i laborals. Davant de l'ofensiva de l'extrema dreta i el feixisme, més drets, més igualtat i més sindicalisme!

VISCA EL PRIMER DE MAIG! VISCA LA CLASSE TREBALLADORA!